

DÉLMAGYARORSZÁG

80. évfolyam, 241. szám
1990. szeptember 23., vasárnap

ALAPÍTVÁ: 1910-BEN

Havi előfizetési díj: 101 + 20 forint
Ára 5,30 forint

Kitapsolták Antall Józsefet a bölcsészkaron

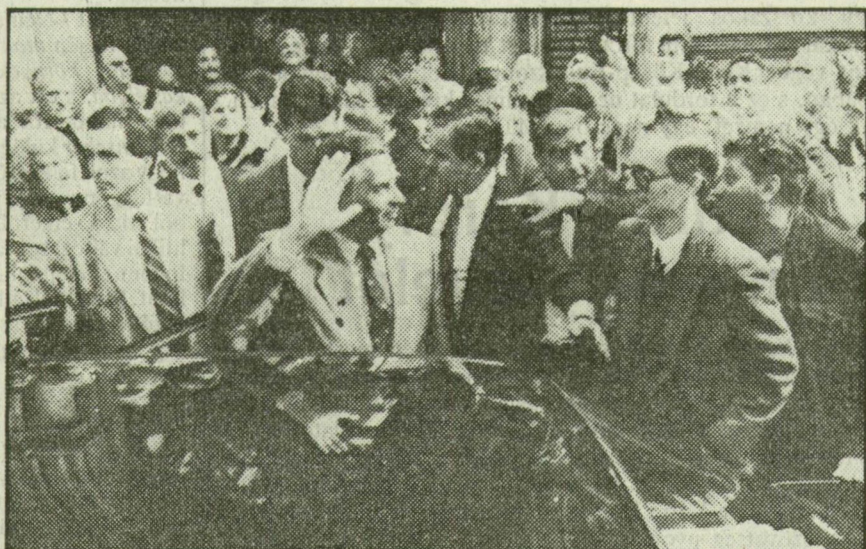
A kormányfő tárgyilagosságot kért

Nem tudhatni, a szervezők kishitűsége volt-e az oka annak, hogy olyan helyen szervezték a Magyar Demokrata Fórum és a Kereszténydemokrata Néppárt tegnapi választási nagygyűlését, ahová az ez iránt érdeklődőknek csupán kétharmada fért be. A szegedi bölcsészkar auditorium maximuma ugyanis teljesen megtelt, s előtérre, valamint a lépcsők is, mire Antall József miniszterelnök, a nagygyűlés szónoka megérkezett.

A nagygyűlés békésen indult, de nem úgy folytatódott. Mint kiderült, a közönség egy jelentős része nem a két kormánypárt szimpatizánsából állott, azonban mind a gyűlést vezető dr. Pordány László, ausztráliai magyar nagykövet, mind Antall József meleg szavakkal köszöntötte az ellenzék jelenlévő képviselőit (is).

Dr. Raffay Ernő honvédelmi államtitkár, az MDF szegedi tiszteletbeli elnöke rövid beszédében végigkísérte az MDF megalakulásának és kezdeti tevékenységének főbb állomásait, külön kiemelve, hogy ebben Szeged és a szegedi MDF-esek vezető szerepet játszottak. Dr. Simor Ferenc, a KDNP megyei titkára, polgármesterjelölt emelkedett, patetikus hangú felszólalásában elsősorban érzelmi hurokat pengetett. Hangsúlyozta, hogy e szüreti hónapban nemzeti bűn a közönyösség, mindenki menjen el szavazni, s azon nevek és szervezetek mellé tegye le voksát, melyek leginkább birtokában vannak a választást kivéző út eszközeinek. Borvendég Béla, az MDF polgármesterjelöltje kijelentette: Szeged korábban nem az itt élő szellemi nagyságokról, hanem enyveskező hivatalnokokról, „a hatalom mellényzsebéből hadonászó zsebcezárokról” volt híres. A hatalom itt csak a poshadt középszeri tudta elviselni. Azt ígérte: megválasztása esetén e szemlélet véglegesen eltűnik városunkból.

Ezután Antall József emelkedett szólásra, s hosszasan köszöntötte az ellenzék jelenlévő tagjait; ezt nem is kerülhette meg, hiszen az aud. max. falaira fölragasztott KDNP- és MDF-plakátok előtt az egyetemisták transzparenszeket emeltek a magasba, a következő feliratokkal: „Ne gondold...”; „Miénk itt a tér”; Harmadnapra nem eszek se sokat se keveset”; „Nekiünk nem ezt ígérték, kérem”. A kormányfő egy — általa már máshol is idézett — Churchill-aforizmával igyekezett tompítani a helyzet élett, hogy kellő képzavarral éljek, mégpedig: „Nincs komikusabb, mint egy ifjú konzervatív, s mint egy öreg radikális.” Érzékeltetni lehetett, hogy a nagygyűlés az előre „kiásott” mederben folyik tovább, ám az egyébként ekkor megnyerően fellépő kormányfő végzetesnek tűnő hibája következtében mégsem így történt. Azt mondta ugyanis — s ebben igaza volt —, hogy nem nagy dolog egy demokratikus kormányzattal szemben tüntetni, ám ha a jelenlévők (s itt a transzparenszeket lobogtatók felé fordult) néhány évvel ezelőtt vállalkoztak volna erre, itt az egyetemen, a hátsó kapun kivezetették volna őket. Antall József nyilván nem emlékezett arra, hogy mind 1981-ben, mind 1988-

ban a szegedi egyetemisták igenis megpróbálkoztak az akkori diktatúra elleni fellépéssel (utóbbi esetben sikerrel); s azt sem tudta, hogy erre itt az abban részt vevők igen-igen büszkék s érzékenyek. Második hiba: a kormányfő annak a reményének adott hangot, hogy ellenfelei európai liberálisok fogják meghallgatni mindenkor a kormánypártok

Nagy László felvételei

beszédeit, s amikor vendégként megtisztelték ezen összejövetelüket, érzik is ezt. Nyilvánvaló, hogy a szegedi egyetemisták — pártállásuktól függetlenül — nem tartották magukat vendégnek saját egyetemükön. A vendég itt Antall József volt. E miniszterelnöki kijelen-

téseket a teremben egyébként kisebbségben levő „ellenzékiek” hosszas vastappsal és dobogással honorálták, majd később a többségben levő MDF-szimpatizánsokkal együtt végighallgatták Antall József beszédét, melyben a kormányfő a rendszerváltás történelmi előzményeit s a jelenlegi politikai helyzetet elemezte. A tudósító — életkora miatt — csak az idősebbek emlékezőseiből értesülhetett a ’45—48 közötti koalíciós idők választási gyűléseinek hangulatáról, de ezek alapján a mait is hasonlóknak ítéli. Az egyetemisták mindenesetre elérték azt, hogy a kormányfő beszédének tekintélyes részét a felsőoktatás és az értelmiség helyzetének szentelte — nem tudhatni, hogy eredetileg is ez volt-e a célja. Antall József tárgyilagosságot és nem lelkesedést kért a leendő értelmiségtől, jelezve, hogy problémáikat ismeri, ám megoldani objektív akadályok miatt e kormány rövid időn belül nem képes.

A nagygyűlést követően Antall József nyúlfarknyi sajtótájékoztatót tartott, melynek első részében dr. Mikola Tibor, a JATE BTK dékánja érzéketlenül esetelte az egyetem katasztrofálisnak mondható gazdasági-pénzügyi helyzetét. Antall József válaszában rámutatott: bárhol fordul meg az országban, bányászok, nyugdíjasok, gyári munkások vagy épp egyetemisták között, hasonló panaszokat hall. A kormány mindent elkövet, hogy az egyetemek helyzetén javítsanak, ám szándékuk egymagában kevés: a közigazgatási és egyetemi autonómia kezdeményező aktivitására is nagy szükség van. Mind az USA, mind a második világháború után elpusztított Németország is úgy jutott a világ élvonalába, hogy minden ember egyénileg is újrakezdte életét — mondotta.

Antall József a sajtótájékoztató után találkozott Gyulay Endre szegedi—csanádi megyés püspökkel, majd a miniszterelnök folytatta dél-alföldi (körtés) körútját.

S. I.

LABDARÚGÁS

Tatabánya

— Szeged SC 1-0 (0-0)

Akárcsak két héttel ezelőtt az Üllői úton, most sem pártolt az újonc Szeged SC mellé a szerencse. Tatabányán az első félidőben — ha sokszor ügyel-bajjal —, de rombolták a Tiszapartiak a bányászrohamokat. A 48. percben azonban a Leboniczkyról kipattanó labdát Kiszi hat méterről a bal alsó sarokba lőtte. Mindenesetre a gólkülönbséget javító győzelem elmaradt a bányászvárosban. (Tudósításunk a 8. oldalon.)

SÚLYEMELÉS

Illés volt

a legerősebb

Turku és a Szeged SC erős emberei adtak tegnap randevút egymásnak a Felső Tiszaparti stadion csarnokában. Szeged súlyemelői januárban jártak az Aura-parti testvérvárosban, s azt a látogatást viszonozták a finnek.

— Sajnos kevesebben jöttek a turkuiak, mint amire számítottunk, otthon maradt például a világ élvonalába tartozó 67,5 kg-os Jouni Gronman — mondta a verseny előtt Ördögh István a vendéglátók edzője, no meg mindenese, bemondója, szervezője...

Ennek ellenére a hangulat, ahogyan a súlyok nőttek, úgy emelkedett. A bemelegítés „alaphangját” egy női versenyző, a szegedi Bodai Ildikó adta meg, aki a beharangozott finn versenyzőtárs hiányában egyedül birkózott a kilókkal, végül a két fogásnemben 92,5 kg-ot ért el, amiért végül természetesen serleget kapott.

A férfiak a Világ Kupa rendszerben vívták a versenyt. (A súlycsoport és a felemelt súly összege adott egy pontszámot.) Ez alapján az idei országos bajnoki ezüstérmes Illés Jánosé lett a legmagasabb pontszám — 1350 — miután a 100 kg-os súlycsoportban 337,5 kg-ot ért el. A második helyre a turkui Tommi Rinne került, aki 60 kg-os léte 240 kg-ot emelt. A 67,5 kg-os Horváth Attila 255 kg-ot teljesített, 1133 pontot kapott. Negyedikként Kocsis András (52 kg) végzett, aki 187,5 kg-mal 1015 pontot gyűjtött, mindössze hét ponttal előzte meg a finn Petri Kantolát, aki 66 kg-os és 202,5 kg-ot teljesített. Meglepetésre a kitűnő teljesítményt nyújtó 60 kg-os Gajda Péter szerezte meg a hatodik helyet, 207,5 kg-ot emelt.

Ördögh István a verseny után a következőképpen értékelt: — A barátságon túl, ezen az összecsapáson az első hat helyezett az átlagnál jobb eredményt ért el. Ebből is látszik, hogy az ilyen találkozókra szükség van, hiszen doppingolja a bizonyítani akarás a súlyemelőket.

KÉZILABDA

Négyen

a címeres mezben

Hétfőn a magyar női kézilabda-válogatott az örök ellenféllel, a jugoszlávokkal mérkőzik Szegeden. A címeres mezt négy secotexes is magára öltheti, ha Laurencz László szövetségi kapitány is úgy akarja. A pénteki bajnoki elutazás előtt beszélgettem a négy szegedi válogatottjellel.

Utasi Agota: — Egyszer Zomboron már játszottam a jugoszlávokkal a Trófea Kupán. Akkor kikaptunk. A bajnokságban jól megy, remélem a válogatottban sem vallok szégyent. Nehéz lesz itthon is a mérkőzés, de a visszavágón alig van esélyünk a győzelemre.

Szabó Melinda: — Egy héttel ezelőtt az osztrákok elleni első találkozón jól ment a játék. A másodikon már fáradt voltam, kicsit sokat vállaltam magamra. Nagyon jó csapat a hétfői ellenfelünk. Az építősök nem jönnek, így nagyon nehéz dolgunk lesz, de Szegeden mindenképpen nyernünk kell.

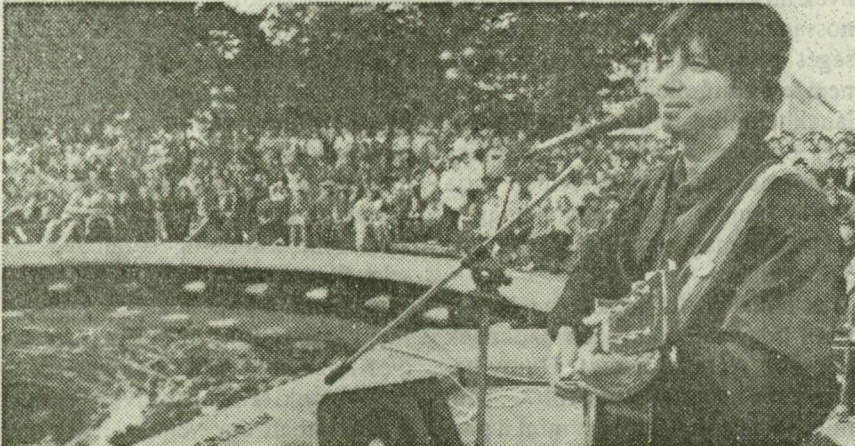
Hang Györgyi: — Öt évvel

ezelőtt voltam először kerettag. Háromszor szerepeltem a magyar válogatottban. Sérülés miatt elég hosszú ideig nem számítottak rám a szövetségi kapitányok. Az idén már voltam a B-válogatott tagja. Most nagy örömmre ismét meghívtak a legjobbak közé. Igaz, három pályázunk a játékra. Én nagyon szeretnék bizonyítani.

Gát Klára: — Mit mondhatnék, hiszen először húzom fel a címeres mezt. Bevallom nagyon izgulok. Vagy ez nem természetes? Kettős megmérettetés előtt állok, egyrészt nagyon szeretnék jól játszani, hogy helyem legyen a válogatottban, másrészt a szegedi közönség előtt sem akarok szégyenben maradni. Az előjelek nem a legjobbak, a héten influenza voltam. De ennek ellenére mindent megteszek, hogy maximálisat nyújtsak.

Sok sikert szegedi válogatottak! Reméljük, hogy sok kézilabdabarát segíti a textiles lányokat a válogatottbeli jó szerepléshez.

Borúra derű a Fidesz-napon

Majdnem úgy tűnt, hogy elmossa a főleg szabad térré szervezett Fidesz-napot a novembert idéző eső, s valóban: kevesen voltak a kezdeti programokon. Meglehet, a Fidesz-tagok és szimpatizánsok közül is sokan Antall József miniszterelnök fellépésére voltak kíváncsiak. A kora délutáni órákban az időjárás javult, növekedett a programokon részt vevők száma is; sok zenét, rockegyütteseket és Bródy Jánost hallhattak az érdeklődők. Este a Fidesz-székházban politikai fórumot tartottak. Fotóriporterünk, Nagy László felvételein a Fidesz-nap néhány pillanatát örökítette meg.

